

Universitätsbibliothek Wuppertal

Orphei Lithica

Orpheus

Berolini, 1881

[Text]

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5190](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5190)

ΛΙΘΙΚΑ.

- Δῶρον ἀλεξικάκιο Διὸς θνητοῖσιν ὀπάσσαι
 κεκλόμενος Μαιῆς ἐριούνιος ἤλθε κομίζων
 υἱός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν διζύος ἀτρεκῆς ἄλλαρ.
 γηθόσυνοι δέγνυσθε βροτοί, πινυτοῖσιν ἐνίσπω,
 5 οἷς ἀγαθὴ κραδίη, καὶ πείθεται ἀθανάτοισι·
 νηπιτοῖσι δ' ὄνειαρ ἀχίρατον οὐ θέμις εὐρεῖν.
 τῷ δ' αὐτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένους ἐπὶ δῶρῳ
 υἷά τε Λητοῖδης ἀκεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 ἴξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάνυφον, ἣδὲ σαφῶρων
 10 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόον Ἑρακλῆα·
 ἄλτο δὲ καὶ Κρονίδης ταναῆν ὑπὲρ αἰθέρα Χείρων,
 σευάμενος πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμβροτα δῶρα.
 ἀλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἴκοι
 χαίροντες δέξαντο, θεηγενέων ὄχ' ἀρίστους·
 15 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Χρυσόρραπις ὄλβῳ
 ζῶειν τερπομένοισιν ἀπειρήτοις κακότητος.
 ἦν δέ κεν ἀνθρώπων πεπνυμένον ἦτορ ἀνώγη
 ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθέμεν Ἑρμείῳ,
 ἔνθ' ὄγε παντοίων ἀγαθῶν κατέθηκεν ὄμιλον,
 20 αἰψά κεν ἀμφοτέρησιν ὄνειάτα πολλὰ κομίζων
 οἴκαδ' ἀποστείχοι, προφυγῶν πολύδακρον διζύν·
 οὐδέ ἐ νοῦσος ἄκιυς ἐνὶ μεγάροισι δαμάσσει,
 οὐδ' ὄγε δυσμενέων ποθ' ὑποτρέσσας μένος αἰνὸν
 ἄψ ἀναχωρήσει, προλιπὼν ἐριγηθέα νίκη·
 25 οὐδέ οἱ ἀθλητῆρι κονισσαμένῳ ἐν ἀγῶνι
 ἀντιβίην τινὰ θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν,

- οὐδ' εἰ χάλκεα γυῖα καὶ ἄγναμpton σθένος ἀνὴρ
ἀντικρυ στεφάνοιο πόθῳ κομίσας ἐριδαῖνοι.
ναί μιν καὶ θήρῃσιν ὄρεσκόοισι λέοντα
30 δεινὸν καὶ λαοῖσιν εἰκότα δαίμονι τεύξω.
καὶ οἱ καὶ βασιλεῦσι διοτρεφέεσσιν ὀπάσσω
ῤεῖα καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
τὸν δὲ καὶ ἡΐθειοι τερενόχροες ἱμερτῆσιν
αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν παλάμῃσι,
35 καὶ μαλακῇ χρύσειον ἐπὶ λέγος αἰὲν ἐρύσσει
ἄλληκτον κούρη ἐπιέμενη φιλότητος.
εὐχομένου τε πρὸς οὐατ' ἀφίξεται αἰὲν ἐόντων
εὐχῆ· καὶ πόντοιο κυκωμένου οὐκ ἀλεγίζων
βήσεται ἐπὶ τραφερῆν χθὸν' ἀκυμάντοισι πῶδεσσι.
40 τὸν καὶ ληϊστῆρες ἀνάρσῳσι οἷον ἐόντα
φύξονται· καὶ δμῶες οἰόμενοι πατέρ' εἶναι
τίσουσιν, καὶ οἶκον ἐοῦ στέρξουσιν ἀνακτος.
ἴδμεναι αἶκ' ἐθέλησι, δαήσεται, ὅσσα τε φῶτες
κρυπτάδια σφετέρησιν ἐνὶ φρεσὶ μηχανῶνται,
45 ὅσσα τε κεκλήγασιν μετὰ σφισιν ἡεροφοῖται,
ἀνθρώποις ἄφραστον ἱακχάζοντες αἰοιδήν,
οἰωνοί, μέγαλοιο Διὸς κραιπνοὶ ὑποφῆται.
ῤοιζόν τε στῆσαι χαμαὶ ἐρχομένουιο δράκοντος
εἴσεται, ἡδ' ὄφρων ἰὼν σβέσαι ἐρπυστήρων.
50 δάσω οἱ καὶ φῶτα χόλῳ πίπτοντα σελήνης
ῤύσασθαι, καὶ νοῦσον ἀταρτηρῆν ἐλέφαντος·
καὶ φυγῆν ἐλάσαι τεθνηότος, ἧ κεν ἐρεμνοῦ
ἐξ Ἄιδος προμολοῦσα ποτιχρίμπτηται ἐκάστω.
ἄλλαι ἀπειρέσιοι πολυμήτιος Ἑρμείω
55 δωτῖναι κομίσαντος ἐνὶ σπήλυγγι κέονται,
ἄμβροτοι, ἀτρεκέες, ῤίμφα πρήσσουσαι ἕκαστα·
τάων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὅς κ' ἐφίχεται.
τὰς ἐμὲ κηρύσσειν λαοσσόος Ἀργειφόντης
ἀνθρώποισιν ὄρινε, μελιγλώσσοιο κελεύσας

- 60 φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρούσασθαι.
Ἄλλ' οὐδὲ πάλιν βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγιζέειν
ἕμερος, αἴψα δέ, πρέσβα, σ' ἀλιτροσύναις ἀτίουσι·
μητέρα δ' ἠρώων ἀρετὴν ἀπάτερθε κλύοντες
προτροπάδην φεύγουσιν, ἀοσητήρα δὲ μόχθον,
65 μόχθον ἀοσητήρα βίου μάλα πεφρίκασιν.
οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὄλβος ὀμιλεῖ,
οὐδέ τις οἶδε θεοῖς ὀαριζέμεν ἀθανάτοισιν.
ἐκ δ' ὄψε πτολίων τε καὶ ἀγρῶν ἤλασαν ἐσθλὴν
— ἃ δειλοί — σοφίην, Ἐριούνιον ὑβρίζοντες.
- 70 ὄλετο δὲ προτέροις πεπονημένον ἡμιθέοισιν
ἔργον· ὃ δ' ἀργαλέος καὶ ἀπεχθῆς αὐτίκα πᾶσιν,
ᾧ κεν ἐπωνυμίην λαοὶ τεύξωσι μάγοιο.
καί ῥ' ὃ μὲν ἐν κονίησιν ὑπ' ἄορι κρατὸς ἀμερθεῖς
λευγαλέφ θανάτῳ δῖος φῶς ἐκτετάνυσται·
- 75 οἳ δ' ἔκελοι θήρεσσιν, αἰθῆρες ἢ δ' ἀδίδακτοι
χῆτεϊ δαιμονίῳ νοήματος, οὐδ' ὑπ' ἀρωγῆν
θεσπεσίην φυγέτην ὀλεσιμβρότου ἐκ καχότητος,
οὔτε τι θέσκελον ἔργον, ὃ κεν μάλα θαυμάζοιτο,
ἴσασ'· ἀλλὰ σφιν νεφέλη πραπίδεςσι κελαινή
- 80 ἀμφιπεριπλεχθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμόεντα
εἰς ἀρετῆς λειμῶνα πολυστεφάνοιο μεγαίρει.
ἀλλ' ἐμέθεν στεῦμαι κειμήλια πειδομένοισιν
ἀφνειοῦ χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν·
φῶτα δὲ οἴξηναι ταλακάρδιον, ὅς κεν ἐκάστου
- 85 ἐμμεμαῶς πειρῶτο, μενοιήσαι τε, κάμοι τε,
ὅς τε διδάσκηται, καὶ ὅς εἰδότης ἐξερεεῖνη.
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
εὐρύοπα Κρονίδης ἐθέλει δόμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
ἐς δύσιν ἀσθμαίνοντες ἀν' αἰθέρα λαμπετόωσαν
- 90 ἠέλιον φαέθοντα σὺν ἄρματι πῶλοι ἄγουσι.

- τέρφομαι, ἥπερ χρυσὸν ἀπάντων κοίρανον ἀνδρῶν.
 Ἡελίῳ γὰρ ἄγων ἱεράϊον ἀντεβόλησα
 ἀγρόθεν ἄστυδ' ἴοντι περίφρονι θειοδάμαντι·
- 95 καί μιν ἐλὼν χειρὶ χεῖρα προσηύδων ᾧδ' ἐπέεσσιν·
 Ἐς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχωσιν ἀνάγκαι,
 ῥηιδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὔριον ἔσσεθ' ἰκέσθαι·
 νῦν δέ σέ μοι στείχοντι μετ' εἰλαπίνην θεὸς αὐτὸς
 ᾧρσεν ὑπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρων ἐπίνευσον
- 100 ἐσπέσθαι. θυσίαι δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν,
 ἀς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάνυται δὲ φίλον κῆρ
 ἀθανάτων, εὖτ' ἂν σφι χοροὺς ἀνάγκωσιν ἄριστοι.
 ἄξω δ' οὐ μακρὴν ἐς ἀταρπιτόν· εἰσοράας γὰρ
 ἡμετέρων με κίοντα πρὸς ἀγρῶν ἀκρόρειαν.
- 105 ἔνθα νεογνὸς ἐὼν ἔτλην ποτὲ μῦθος ἀνελθεῖν,
 λαίψηρῶ πέρδικε μετασπόμενος προφυγόντε·
 οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν ἀκούων οὖνομ' ἕκαστος
 ἰστάμενος μίμνασκεν, ὀρεξάμενον δὲ δοκούσας,
 πρὶν μάρφαι χεῖρεσσιν, ἀλυσκάζων προφύγεσκεν.
- 110 αὐτὰρ ἐγὼ σπουδῆ κεν ἐπὶ στόμα κάππεσον ἐλθῶν·
 ἄφ' δ' αὖτις γαίτηθεν ἀναίξας ἐδίωκον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφήνδε μετασπόμενος κίον ἄκρην,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὄξεϊαν ὀρόντε
 αἰγανέης ἔσσουντο θωώτερον ἢ βελέεμνον
- 115 ὑφίκομον ποτὶ φηγόν, ἐπεσσύμενον προῖδόντε
 αἰνὸν ὄφιν πετάσαντα γένυν πλείην θανάτοιο.
 τὸν δ' ἐγὼ ἐγχιμφθεὶς ὑπεναντίον αἰξάντα
 οὐκ ἴδον· ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀρνίδων λελήντο·
 πρὶν περ ἀναστήσαντος ἀπὸ χθονὸς αὐχένα δευὼν
- 120 ἐφρασάμην ἦδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι.
 ἔνθ' εἴ τις σπεύδοντα παλίσσουτον εἰσενόησεν,
 οὔτε με περδίκεσσιν ἀελλοπόδεσσιν ἔπεσθαι,
 οὔτε με νηπιάχοισιν ὀϊσατο ποσσὶ φέρεσθαι.
 κέκλετο γὰρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι,

- 125 καὶ πνοὴν ἀνέμου, παρὰ γὰρ ποσσὶν κακὸν ἦεν.
πολλάκι δ' εἴματος ἄκρου ἐπιφάεσκεν ἀκωαῖς·
καί κεν ὑπὲρ μοῖράν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
εἰ μὴ μοι νόος ὄρτο θεῶς ἐπὶ βωμῶν ὀροῦσαι,
τόν ῥα παλαιότεροι Φαεσιμβρότῳ ἰδρύσαντο.
- 130 τῷ δ' ἄρ' ἔπι τρύφος αἶον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο
σχίζης, ἦν τε μαρανθὲν ἀδηφάγον ἐξέλειπεν πῦρ.
τὴν ἐγὼ ἀρπάξας ὀλοοῦ κατένωπα δράκοντος
ἔστρέφθην. μαίμησε δ' ὄρεσκόφου μένος αἰνὸν
μάρασθαι, μεμαῶτα ἰδῶν. εἰλεῖτο δὲ πυκνῶς,
- 135 γνάμπτων εὐκύκλωσ ταναῆν ῥάχην· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλῳ
ἄλλος, ἔπειτα δέ τ' ἄλλος ἐλισσομένου τροχὸς ἦεν·
ἦ δ' ἔτι καὶ βωμοῦ ὑπερ ἀγένας ἤέρταζε
συρίζων βοόωντος ἐμῆς πολὺ μείζον αὐτῆς.
καὶ τύπτων ἄρρηκτον ὄρεσκόφιο κάρηνον
- 140 ἀμφ' αὐτῷ θραύεσκον ὑπέκφυρον ὄζον ἄκιυν·
οὐδ' ἄρα μόρσιμος ἦα δαφονῶ θηρὶ δαμιῆναι.
τοῦνεκεν αἰπολίοισιν ἀπόπροθι βοσκομένοισιν
ἔσπομένῳ δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα
γνόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μέλιχος ἔσκον.
- 145 οἱ μὲν ἄρ' ὑλάσσοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ δγ' αἴψα
(145) ἀντίον ἔσσυτο τοῖν· ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὀρούσας
προτροπάδην, ὧς τίς τε Διὸς γαμφώνυχα φεύγων
αἰετὸν ἐν πυκνοῖσι λάθῃ θάμνοισι λαγῶς,
τῷ ἕκλος μῆλοισι μίγεις ἔλοοῦ ἀπὸ θηρὸς
- 150 ἐκρύφθην, μέσσοισιν ἐνὶ πτήξας ἐρίφοισιν.
(150) ὄφρα μὲν οὖν ἀκάκητα πατῆρ ἐμέθεν ζώεσκεν,
αἰεὶ μόσχον ἄγεσκεν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βωμῶν,
τίνων Ἑλίφ ζωάγρια παιδὸς ἐοῖο·
αὐτὰρ ἐπεὶ μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἥελιο,
- 155 αὐτὸς ἐγὼν ἀγέληθεν ἐλάσσας πίονα μόσχον
εἰαρινόν, θαλέθοντα νεήνιδος οὐδατι μητρὸς,
(155) ἔρχομ' ἐς ἀκώρειαν, ἄγων χορὸν ἠδὸν ἐταίρων·

- σὺν δέ σφιν καὶ τώδε δρακοντοφόνω κύνε βήτην
αὐτομάτω· γλυκερὴ δὲ πέλει περὶ βωμὸν ἄνακτος
160 τερπωλῆ, γλοερὸν τε πέδον, μαλακαὶ τ' ἔπι ποῖται,
καὶ λασίαις πτελέησιν ὑπο σκιῇ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῶν
(160) ὕδωρ ἀέναον λισσῆς ὑπὸ πυθμένι πέτρης
λευκὸν ἀναβλύζον κελαρύζεται εἴκελον φῶδῃ.
ἴομεν· οὔτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρνήσασθαι.
- 165 Ὄς ἐφάμην. ὃ δὲ μ' ὦδε προσήυδα δαιμόνιος φώς·
'Ἄλλὰ σε μὲν κρείων Φαεσίμβροτος ἐξ Ἀλεγεινῆς
(165) αἶν ἀγοὶ κακότητος, ἀδακρύτοί τε πέμποι
ἔλβου πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἔνεκα σφῆς.
οὐδὲ μὲν οὐδέ σ' ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αὐτὸς ἀμέρσω·
170 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἄξων ἱερῆϊον εἰσαναβαίνεις,
ἔφρα τοι εὐχομένοιο κλύοι θεός, ἐγγυαλίξω.
- (170) Κρύσταλλον φαέθοντα διαυγέα λάξω χερσὶ
λαῶν, ἀπόρροϊαν πυριφεγγέος ἀμβρότου αἰγλῆς·
αἰθεῖ δ' ἀθανάτων μέγα τέρπεται ἄφθιτον ἦτορ·
175 τὸν κ' εἴπερ μετὰ χεῖρας ἔχων παρὰ νηὸν ἔκηαι,
οὔτις τοι μαχάρων ἀρνήσεται εὐχολῆσι.
- (175) κέκλυθι δ' ἔφρα μάθοις μένος ἀργεννοῖο λίθοιο.
εἰ γὰρ ἄτερ κρατεροῦ ἐθέλοισ πυρὸς ἐκ φλόγας ὄρσαι,
κέκλωμαι ἀυαλέων μιν ὑπὲρ δαΐδων καταθεῖναι·
180 αὐτὰρ θγ' ἠελίου κατεναντίον ἀγάζοντος
αὐτίχ' ὑπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀκτῖνα τανύσσει.
- (180) ἦ δ' ὅτε καρφαλέης τε θίγη καὶ πίονος ὕλης,
καπνόν, ἔπειτα δὲ πῦρ ὀλίγον, μετὰ δὲ φλόγα πολλὴν
ὄρσει· τὴν δ' ἄρα φασὶ παλαιγενέες ἱερὸν πῦρ.
185 τῶν οὐχ ἐτέρης μᾶλλον φλογὸς ἔλπομ' ἔγωγε
ἀθανάτοισ οὕτω κεχαρισμένα μηρία καίειν.
- (185) πρὸς δ' ἔτι τοι καὶ τοῦτο, φίλος, μέγα θαῦμα πιφάουσκα·
αὐτὸν ὅτις πέλεται φλογὸς αἴτιος, αἶκε μάλ' ὦκα
ἐκ πυρὸς ὑρπάξης, ψυχρὸς πέλει ἀμφαφάσθαι,
190 ἀμφὶ δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σαώσει.

- Δεύτερον εὐχομένῳ τοι ἀρηγόνα λάαν ὀπάσσω,
 (190) θεσπεσίῳ γάλακτος ἐνίπλεον, ἦύτε μαζῶν
 πρωτοτόκου νύμφης ἢ μηκάδος οὐδατοέσσης·
 τὸν ῥα παλαιγενέες μὲν ἀνακτίτην ἀδάμαντα
 195 κλεῖον, ὅτι γνάμπτει μακάρων νόον, ἕφρα θυηλάς
 ἄζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίους ἐλεαίρειν·
 (195) οἱ δ' ἄρα μιν λήθαιον ἐφήμισαν, οὐνεκεν αἰεὶ
 μεμνησθαι κακότητος διζυρῆς ἄπερύκει
 θνητοὺς ἀθανάτους τε· νόον δ' ἐριουῖνον εἶναι
 200 θέλγει ἐποτρύνων ἀγανά φρεσὶ βουλευέσθαι.
 ἄλλοι δ' ἐσκέψαντο γαλακτίδα φέρτερον εἶναι
 (200) κικλήσκειν πέτρην, ὅτι τοι τρίψαντι γάλακτος
 ἐκπρορῶει λευκοῖο πανεῖκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
 πείρα δέ τοι καὶ τοῦδε παρέσσεται, αἶψ' ἐθέλησθα.
 205 οὐθατα γὰρ μήλων ὅτε κεν μινύθοντα ἴδῃαι,
 πῶς ἔρξεις, φίλε τέκνον, ἐπὴν ἐρίφοισι τεοῖσιν,
 (205) οὓς ποτε θῆρα πέλωρον ὑπεκπροφυγὸν ἐκέτευσας,
 τοῖσι παρασταίης τετλήσῃν, οἱ δ' ἐνὶ σιγῇ
 ἀμφὶ σε λεπταλέοι γοερὸν περιμηχῆσονται;
 210 τῶν μὲν ἀχηχεμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἴψα
 λούειν πηγῶν κυαναγέσει ἐν δίνῃσι·
 (210) στήσας δ' ἡελίου κατεναντίον ἀντέλλοντος,
 ἀγνίξειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάσας,
 ἄλμην δ' ἐν κρητῆρι καὶ ἄλφιτα λεπτά λίθῳ
 215 χευάμενος, διὰ πᾶν καὶ αἰγῶν ἔρχου θμῖλον,
 ραίων καρποφόρῳ λάσιον κατὰ νῶτον ἐκάστης
 (215) θαλλῶ· ταὶ δ' ἄρα πᾶσαι ἰαινόμεναι περὶ σηκοῦς
 ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες στιγῶνται.
 οἱ δ' ἄρ' ὑπαὶ μαζοῖσι κορροσάμενοι γαλαθῆνοι
 220 σκιρτηθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσουτ' ἀγέρωχοι.
 σὴν δὲ μελικρήτοι μετὰ γλυκεροῖο μιγέντα
 (220) ὄρνυε πινέμεναι νύμφην, ἵνα νήπιον υἷα
 μαστοῖσιν μεθύοντα παρ' ἀενάοισι κομίξῃ.

- ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀγένη παιδὸς ἀερτάζουσα τιθήνη
225 λᾶαν ἐρητύσει καχομήτιος ὕσσε Μεγαίρης·
καὶ δέ σε καὶ βασιλῆες ἀμύμονες αἰδέσσονται
(225) ἐν χειρὶ λᾶαν ἔχοντα καὶ ἄπλετα φῶλ' ἀνθρώπων·
ἀθάνατοι δὲ μάλιστα θεοὶ καταθύμια σεῖο
πάντα τελευτήσουσιν ἐπ' ἀράων ἄτοντες.
- 230 Χρῆ δὲ καὶ εὐπέταλον τετραυγέα λᾶαν ἔχοντας
ἀρᾶσθαι παρὰ βωμῶν ἐναιρομένης ἑκατόμβης.
(230) Εἰ καὶ δενδροφύτοιο φέροις τρύφος ἐν χειρὶ πέτρης
μᾶλλον κεν θάλποιτο θεῶν νόος αἰὲν ἐόντων.
δένδρεα γὰρ μάλα πολλὰ κατόψφαι ὡς ἐνὶ κήφῳ
235 ἀνθεμόεντι κλάδοισιν ἐπασσύτεροις κομόωντα.
τοῦνεκά οἱ καὶ φῶτες ἀγάτη δενδρήεντι
(235) θῆξαν ἐπωνυμίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλετ' ἀχάτου,
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ὕλης δέμας εἰσοράασθαι.
τὸν δὲ τεοῖσι βόεσσιν ἀνασχίζουσιν ἄρουραν
240 ἀμφὶ κέρα δοιῶ βαλέειν, ἣ καρτερόν ἀμφὶς
ὄμων ἀροτρεύοντος ἀτειρέος ἀγροιώτου·
(240) καὶ κεν ἀπ' οὐρανόθεν σταχυοπλόκαμος Δημήτηρ
μεστὸν ἴοι φερέκαρπον ἐς αὐλακα κόλπῳ ἔχουσα.
Σκέπτεο, καὶ θηητὸν ἔχων ἐλάφοιο πέλαζε
245 ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ νόος οὐρανόωνων
μειδιᾶει φύσεως πολυδαίδαλου ἔργον ἰδόντων·
ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταναύποδος οἴα φύονται
(245) ἐκ κεφαλῆς ἐλάφοιο· φύει γε μὲν οὔποτε κόρη
πέτρην, ἀλλ' ἔμπης πέλεται στερεῇ τότε πέτρῃ·
250 οὐ δέ κεν ἂν γνοίης κέρας ἀτρεκές, ἣ λίθος ἐστί,
πρὶν κέ μιν ἀμφοτέρων εὐρησῆς νημερτέα λᾶαν.
αἰεὶ τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράτι λάχνην,
(250) εἰ καὶ φεδνοχάρηνος ἔοις· εἰ γάρ μιν ἐλαίφ
— — — — —
τριβόμενον τρίβειν κροτάφους πάντ' ἤματα σεῖο,
255 αἰ δὲ νέαι περὶ βρέγμα τεδὸν τρίχες ἀνθήσουσι.

- πρωτόγαμον δ' αἰζηὸς ἄγων ἐς δέμνια κούρην
 τερπωλῆς ἐρατῆς ἐπιμάρτυρα τόνδε φέροίτο
 (255) λᾶαν· ὃ δ' ἀρρήχτοισιν ὁμοφροσύνησιν ἄμ' ἄμφω
 ὕστατον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἤματα πάντα καθέξει.
- 260 Ποιμένι δ' ἀγραύλων ταύρων, Διὸς αἰγιόχοιο
 υἱεὶ κισσοχίτωνι, λίθον καταθύμιον εἶναι
 βάρβαρον ἀγγέλλω, Συριηγενέος κελαδεινοῦ
 (260) ὕδασιν Εὐφορήταο διαινόμενον ζαμίλαμπιν·
 ὅς τοι φυταλιῆς ἔνεκεν βέξαντι θυηλὰς
 265 κλήμασιν αὐτίκα σείο φερεσταφύλοισιν ἀλαῶν
 ἀμφιέσας πολλὸν τοι ἀφύσσασθαι μέθυ δώσει.
- Καὶ γλαφυρὴν κομίσας ἐαρόχροον αἶκεν ἴασπιν
 (265) ἱερά τις βέξῃ, μακάρων ἰαίνεται ἦτορ,
 καὶ οἱ καρφαλέας νεφέλαις κορέσουσιν ἀρούρας·
 270 ἦδε γὰρ ἀχμηροῦσιν ἄγει πολὺν ὕμβρον ἀρούραις.
 Δύχνι, σὺ δ' ἐκ πεδίου ρόθιόν τ' ἀπέργε χάλαζαν
 ἡμετέρου καὶ κῆρας, ὕσαι στιχώοντα ἐπ' ἀγρούς·
 (270) καὶ σε γὰρ ἀθανάτων φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βωμῶν
 ἤνυτε περ κρύσταλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ φλόγα πέμπεις·
 275 ἐν δέ σοι ἀντίπαλον κεῖται μένος· ὁππότε δὴ πῦρ
 νηθὸν ἀμφιέσῃσιν ἐνιπλείοιο λέβητος,
 ψυχρὸν ἐπειγομένοιο πυρὸς μένει ἔνδοθεν ὕδωρ·
 (275) εἰ δέ τις ἐν ψυχροῦσι λίπη κονίησι λέβητα,
 παφλάζει κρατεροῦτο κυχόμενον ἔνδοθι χαλκοῦ.
- 280 Ἐσθλοὶ δ' αὐτ' ἐπὶ τοῖσι καὶ ὑαλοειδέες εἶναι
 κλείονται θνητοῖσι θυηπολέουσι τόπαζοι.
 Ψημὶ δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίωνας
 (280) ἀγλαῖον, ἡμερτοῦ τέρενα χροῖα παιδὸς ἔχοντα·
 καὶ ἐ καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἀοσητῆρα τετύχθαι.
- 285 Καὶ πίτυος δακρύοισι λίθου μένος ὀψιανοῖο,
 καὶ σμύρνην μίσγειν εὐώδεα, καὶ φολίδεσσιν
 ἀργυφέαις λεπιδωτὸν ἀποστίλβοντα κελεύω.
 (285) αὐτίκα γάρ τοι ταῦτα πυρὸς καθύπερθε πάσσοντι

- ἀθάνατοι δώσουσι θεοπροπίας ἀγαθῶν τε
290 ἔσσομένων, λυγρῶν τε· καὶ εἴσαι ἄσσ' ἐθέλησθα.
καὶ νεύρων ἀλεγεινὰ πάθη λεπιδωτὸς ἀμύνει.
Διὼ δ' Ἥελίου χρυσότριχε λᾶε πέλονται,
ἄμφω θεσπεσίω· θάμβος δέ τοι ἔσσει' ἰδόντι.
(290) ἀμφοτέροις ἀκτῖνες ἐτήτυμοι ἐμπεφύρασι
295 ὀρθαί, λαμπετόωσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἷον ἔθειραι.
εἶδος δέ σφι λίθων ἄλλων· τὸν μὲν τε νοήσεις
κρύσταλλον λευκὴν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν ἔνδον ἐθείρας,
κρύσταλλός κεν ἔην· ὃ δὲ χρυσολίδω δέμας ἄντην
εἴκελος εἰσιδέειν· εἰ δ' οὐκ ἔχεν οὐδ' ὄγ' ἐθείρας,
(295) 300 χρυσόλιθος κεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλῶ φημὶ τετύχθαι.
ἐν γάρ σφιν μέγα δὴ τι φερέσβιος ἔμβαλε πνεῦμα
Ἥελιος, ῥέζειν ἐρικυδέας αὐτίκα φῶτας
σεμνοτέρους τ' ἰδέειν· καὶ τοι σέβας ἔσσειται αὐτῶν.
αἶψα γὰρ ἠρώων σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαθόν,
(300) 305 οἷ κε θεοῦ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι.
Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνῆεῖ μειλίσσεσθαι
μαγνήσση· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλατο θούριος Ἄρης,
οὔνεκεν, ὅπποτε κεν πελάσῃ πολιοῖο σιδήρου,
ἤντε παρθενικὴ τερενόχροα χερσὶν ἐλοῦσα
(305) 310 ἠΐθεον στέρωφ προσπτόσσειται ἡμερόεντι,
ὣς ἦγ' ἀρπάζουσα ποτὶ σφετερόν δέμας αἰεὶ
ἄψ πάλιν οὐκ ἐθέλει μεθέμεν πολεμιστὰ σίδηρον.
ἦτοι μὲν μὴν φασὶ καὶ Ἥελίοιο πέλεσθαι
ἀμφίπολον κούρης, ὅτε κεν θέλγητρα παλύνῃ·
(310) 315 καὶ μιν ὑπερθύμοιο τεκοχτόνος Αἰήταο
κύδηγεν κούρη πολυμήχανος. αὐτὰρ ἔγωγε
σῆς ἀλόχου κέλομαί σε θαήμεναι, εἰ ἔθην ἄγρον
ἀνδρὸς ἀπ' ἀλλοτρίοιο λέχος καὶ σῶμα φυλάσσει.
ἔς γάρ μιν κομίσας ὑπὸ δέμνια κάτθεο λάθρη
(315) 320 χεῖλεσιν αἰείδων θελξίμβροτον ἀτρέμας φῶδῃν·
ἦ δὲ κατακνώσσουσα καὶ ἠδέεῖ περ μάλ' ἐν ὕπνω

- ἀμφί σε χεῖρ' ὀρέγουσα ποτιπύσσειν μενεαίνει·
 εἰ δέ ἐ μαχλοσύνησιν ἐλαύνοι δι' Ἀφροδίτη,
 ὑψόθεν ἐς γαῖαν τετανύσσεται ἐκπροπεσοῦσα.
- (320) 325 καὶ δοιῶ μάγνησαν ἀδελφειῶ φορέοντων
 θυμὸν ἀπειρεσίης φυγέειν ξριδος ποθέοντε·
 καὶ λαοὺς ἀγορήνδε συναγρομένους ὀπὲ καλῆ
 θέλξεις, ἐν στήθεσσιν ἄγων μελιηδέα πειθῶ.
 καὶ τοι πολλὰ κεν ἄλλα δυνησόμενος καταλέξει
- (325) 330 θέσκελα τοῖο λίθου, τί τοι πλέον οὐραγιῶνων
 φθέγγωμαι; τῶν αἴψα καὶ ὑψόθι περ μάλ' ἐόντων
 ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ἦφρα κε σέῃ
 ὄκα μάλ', ὥστε τοκῆς, ἐέλωρ ἐκτελέσωσιν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαυτικά πειρηθῆναι
- (330) 335 πάντα μάλ', ὅσσ' ἀγόρευσα, παρέσσεται, εἴ κ' ἐπὶ βωμὸν
 ἔλθωμεν. καὶ γάρ τοι ἐπισπόμενός μοι ὄγ' ἀνήρ
 ὤμοισι κρατεροῖσι λίθων φέρει αἰόλον ὕλην.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολλὸ πλέον ἄμμι λέλειπται,
 σεῖο δ' ἔτι κραδίην κλονέει μέγα δέργμα δράκοντος,
- (335) 340 μάνθανε καὶ δολιγῶν ὕφρων μὴ δευδέμεν ἰούς.
 τρίψιμι γάρ λεπτήν ὀφιήτιδα κέλλεο πέτρην,
 ἦν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλδη ὀδοῦσι,
 καὶ μιν ἐφ' ἔλκεϊ πάσσε· καὶ ἀτρεκές ἔσσειε' ὄνειρον.
 σὸν δὲ καὶ ὀστρίτην οἶνον λίθον ἐντρίψαντας
- (340) 345 ἀκρήτω κέλομαι πίνειν ὀδυνήφατον εἰδώς.
 Καὶ σέο, δαιμονίη, μεμνήσομαι αὐτικά, πέτρη,
 αὐτοκασιγνήτη πολιτῆς καὶ ὀμώνυμ' ἐχίδνης·
 ἦ ῥά ποτ' εἰναετῆ λώβην ἀμενηνὸν ἔθηκας
 ῥίμφα Φιλοκλήταιο Μαχαιονίης ὀπὲ τέχνης.
- 350 οὐ μὲν πως κείνην Ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
- (345) νοῦσον ὀπεκφύξασθαι ἀταρτηρὴν ποθέων περ·
 ἀλλ' ὄγ' ἀλεξικάκιο μαθὼν παρὰ πατρός ἀρωγῆν,
 λαῶν δις κ' ἀκέοιτο βαλὼν ἐπι φάρμακα μηροῖ,
 σεῦεν ἐπὶ Τρώεσσιν Ἀλεξάνδροιο φονῆα·

- 355 τόν ῥα μεθ' ὑσμήνην ἤχειν ποσὶν ἀρτεμέεσσι
 (350) Πριαμίδης Πάρις αὐτὸς ἀποθνήσκων περ ἀπίσται.
 ἔκτανε δ' ἠπεροπῆα Πάριν Ποιάντιος ἤρωσ,
 κεκλομένου Δαναοῖς Ἐλένου Τροίηνδε κομίσσαι
 λουγὸν ἀδελφειοῖο μαιφόνον ἐκ Δήμνοιο.
- 360 τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον ἀδύχεντα
 (355) δῶκε, σιδηρίτην νημερτέα· τόν ῥα βροτοῖσιν
 ἦνδανεν ἄλλοισιν καλέειν ἔμφυχον ὀρέϊτην,
 γυρόν, ὑποτρηχύν, στιβαρόν, μελανόχροα, πυκνόν·
 ἀμφὶ δέ μιν κύκλω περί τ' ἀμφὶ τε πάντοθεν ἴνες
- 365 ἐμφερέες ῥυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.
 (360) ἤματα μὲν τρί' ἐφ' ἑπτὰ βίην Ἐλένοιο πέπυσμαί
 θηλυτέρης τε λέχος φεύγειν καὶ κοινὰ λοετρά,
 καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμφύχιο·
 ἀενάφ δ' ἐνὶ πέτρων ἐχέφρονα πίδακι λούων
- 370 φάρεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἄτε βρέφος ἀλδήσασκε,
 (365) καὶ θεὸν ὧς λιπαρῆσιν ἀρεσσόμενος θυσίησι
 λᾶαν ὑπερμενέεσσιν αἰοδαῖς ἔμπνοον ἔρδεν.
 ἐν καθαρῷ δὲ φάος μεγάρφ λύχνοισιν ἀνάπτων,
 χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε, θεουδέα πέτρων ἀείρων,
- 375 μητέρι νήπιον υἷὸν ἔοικῶς ἀγκὰς ἐχούση.
 (370) καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὄπα δαιμονίην ἐπακούσαι,
 ὦδ' ἔρδειν, ἵνα θαῦμα μετὰ φρεσὶ σῆσι δαείης·
 ὅπποτε γάρ μιν πάγχυ κάμῃς, ἐνὶ χεῖρεσι πάλλων,
 ἐξαπίνης ὄρσει νεογιλοῦ παιδὸς αὐτῆν
- 380 μαίης ἐν κόλπῳ κεκληγότος ἀμφὶ γάλακτι.
 (375) χροὴ δέ σε τετληῶτι νόφ ἐπακουέμεν αἰεὶ,
 μήπως ἠπεδανοῖο λυθεῖς ὑπὸ δείματος ἔξω
 ἐκ χειρῶν οὐδάςδε βαλὼν χόλον αἰνὸν ὀρήνης
 ἀθανάτων. τύλμα δὲ θεοπροπίτην ἐρεεῖναι·
- 385 πάντα γὰρ ἐξερέει νημερτέα. καὶ μιν ἔπειτα
 (380) πλησίον ὀφθαλμῶν, ὅτε κεν λήγῃσι, πελάσσας
 δέρεχο· θεσπεσίως γὰρ ἀποφύγοντα νοήσεις.

- τῷδε μὲν Ἀτρείδῃσιν ἁλώσιμον ἔφρασε πάτρην
 Λαομεδοντιάδης, φοιβήτορι λαῖ πιθήσας.
- 390 σοὶ δέ τι καὶ σθένος ἄλλο σιδηρίταιο πιφαύσκω·
 (385) ἔρπετὰ γὰρ δὴ πάμπαν ὑποτρομέοντι ἔοικας.
 σεῖο δ' ἔχεν πολὺ μείζον ἀκοίμητόν τε νόοιο
 δεῖμα Φιλοκτῆτης μεμνημένος αἰὲν ἐχίδνης.
 τοῦνεκα Πριαμίδαο σαόφρονος οὔποτε νόσφιν
 395 ἤθελεν ἔρχεσθαι, γουνοῦμενος, ὄφρα τιν' εἶπη
 (390) θαλπωρήν, εἴ πέο ποτ' ἐπὶ χθόνα μητέρα θηρῶν
 ἔρχηται, πῶς κεν πολλῶν γένος ἐκπροφύγησι.
 τῷ δ' ὕγε Δητοῖδην ἐπέων ἐπιμάρτυρα Φοῖβον
 κικλήσκων ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν σοι καταλέξω.
- 400 Εὐτέ με παῖδ' ἐδίδασκεν Ἀχειρεχόμης ἀγορεύειν
 (395) μαντοσύνας, μέγαυ ὄρκον ἐκέκλετο πρῶτον ὀμόσσαι,
 φευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι.
 τοῦνεκεν ἀτρεκέως μάλα τοι ἐρέω τὰ ἕκαστα.
 φράξω νῦν, ἦρωσ ἐκατηβόλε, μῦθον ἐμεῖο.
- 405 Αὐτὴ γαῖα μέλαινα πολυκλαύτοισι βροτοῖσι
 τίχτει καὶ κακότητα καὶ ἄλγεος ἄλλαρ ἐκάστου·
 γαῖα μὲν ἔρπετὰ τίχτε, τέκεν δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀρωγὴν·
 ἐκ γαίης δὲ λίθων πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 κάρτος ἀπειρέσιον καὶ ποικίλον· ὅσσα δύνανται
 410 ῥίξαι, τόσσα λίθοι, μέγα μὲν σθένος ἔπλετο ῥίξης,
 (405) ἀλλὰ λίθου πολὺ μείζον, ἐπεὶ μένος ἀφθιτον αἰεὶ
 γεινομένῳ μήτηρ καὶ ἀγήραον ἐγγυάλιξεν.
 ἦ δὲ καταθνήσκει τε μινυνθάδιον θαλέθουσα,
 καὶ τόσον αὐτῆς κάρτος, ἐφ' ὀππόσον ἔμπροδός ἐστιν·
- 415 εἰ δέ κ' ἀποπνεύσῃ, τίς ἔτ' ἐλπωρὴ παρὰ νεκρῆς;
 (410) ἐν μὲν δὴ βοτάναις ἄγυριν λυγρῶν τε καὶ ἐσθλῶν
 δῆεις, ἐν δὲ λίθοις ἄτην οὐ ῥεῖά κεν εὖροις.
 ἦτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. Ἀλλὰ σύ γ' ἦρωσ,
 λαῖ σιδηρίτη πεφυλαγμένος ἔρπετὰ πάντα
 420 θαρσαλέως, εἰ καὶ τοι ὀμιλαδὸν ἀντιώσων,

- (415) ἔρχεσθαι διὰ μέσσα κελαινῆς οὐκ ἀλερίζων
λώβης, οὐ γὰρ ἔτι σφι θέμις μεμνησθαι ὀδόντων,
οὐδ' εἴ κεν στείχοντος ἐνχιρίμπτοιτο πόδεσσιν.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ μένειν περ ἔτι προφανέντα δύναται,
425 ἀλλὰ μετὰ σφισι θάμβος, ἐλαυνομένοισι δ' ὁμοῖα
(420) ἔσσονται. τὰ δὲ καίπερ ἐναντίον ἀΐξαντα
ἄψ ὀπίσω παλινόρσα μεθερπύζειν μενεαίνει·
καὶ σφισιν ἑξαπίνης ῥόθος ἴσταται· οὐδὲ τι πρόσσω
νίσσεται, ἀλλ' ὀρέγοντα πέλας περιμήκεα δειρὴν
430 γλώσσησιν μεμάουσι περισσάειν, σκύλακες ὤς.
(425) πολλὰκι καὶ κατέδαρθε θαφρινῶν ἄγχι δρακόντων,
ἀμφὶ κυνηγεσίησι μένων ἐν τάρφεσιν Ἰδης,
θηρητῆρ Εὐφορβος ἀρωγῇ τῆδε πεποιδώς.
δῶκα γὰρ ἀντομένφ λίθον ἱερόν, οὐδέ ποτ' αὐτῷ
435 ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη
— — — — —
(430) τέρπετο δ' Εὐφόρβω περικαλλεῖ φέρτατος ἀνδρῶν
αἰχμητῆς Μελάνιππος, ἀνεψιὸς ἑσθλὸς ἐμεῖο,
εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδει κάρτος ἄρειον
αἰζηοῦ ποθέων δουρικλυτοῦ, εὐπλοκάμοιο.
440 τοῦνεκα καὶ μετὰ θῆρας ἀλωμένου οὐποτε νόσφιν
(435) ἔσθενεν Εὐφόρβοιο μένειν Ἰκετάονος υἱός,
ἀλλ' αἰεὶ λασίουσιν ἐν οὖρεσιν ἀντιθέοιο
καρχαλόων κούροιο μετ' ἔγνια σὺν τε κύνεσσιν
ἔσπετο σὺν θ' ἐτάροις, ἔθελέν τέ οἱ ὄϊος ἔπεσθαι.
445 ἦ μὲν κέν μιν πολλὰ πατήρ μενεάειν ἐρύκειν,
(440) ἀσχαλόων ἐὼν υἱά φίλον θήρεσσι μάχεσθαι,
καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτυεν· οὐδ' ὄγε θυμῷ
πεῖθετ' ἐπεὶ οὐ ἐθέλεσκέ ποτ' Εὐφόρβοιο λιπέσθαι·
ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρύκαχεν ὕδρος,
450 νέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον Ἴον ἐλάσσαι·
(445) τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοῆ νόσος ἔλλαβεν, οὖνεκ' ἔμελλεν
αὐθι λελείψεσθαι, τό ρά μιν καὶ μᾶλλον ἔτειρεν.

- οικτείρων δ' ὀρέγοντα χέρας ποτὶ γούνατ' ἐμεῖο,
αὐτοῦ τοῦδε λίθοιο διατρίφαντα κέλευσα
- 455 λεπταλέην ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἔλκει λυγρῶν·
(450) καὶ ῥα μάλ' αὐτίκα φῶτα κραταιῇ κάλλιπε νοῦσος.
τοῖων γαῖα βροτοῖσιν ἀρηγόνα τίχτεν ὀρείτην,
ὅς τε καὶ οὐταμένοις ἄκος ἠρώεσσι κομίζει,
καὶ στείρορσι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
- 460 ποικίλα γὰρ θνητοῖσι λίθους ἔρδειν ἀγορεύω.
(455) ὥς καὶ ἔης ποτὲ μητρὸς Ἀβαρβαρέης ἐπακούσας,
ἀνδρῶν εὖ μάλα νοῦσον ἐπισταμένης ἀκείσασθαι,
Βουκολίδης Εὐφορβος ἀγανοῦ φάσκειν ὀφίτου
φάρμακα μὴ μούνων ὄφρων κατένωπα δύνασθαι,
- 465 ἀλλὰ καὶ ὀφθαλμοῖσι φέρειν φάος, ἥδ' ἐ βαρεῖαν
(460) ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδύνην· ἥδη δέ τιν' ἀνδρῶν
οὔασι δηθύνοντα καθήρας ὥπασεν αἴψα
καὶ δὴ καὶ λεπτῆς ἐριήκοον ἔμμεν αὐτῆς.
ἥδη καὶ τινα φῶτα χόλω χρυσέης Ἀφροδίτης
- 470 ἔργα πρὸς ἱμερόεντα γάμων ἀμενηγῶν ἐόντα
(465) μεμνησθαι φιλότητος ἀκεσσάμενος προΐαλλον.
ἐν πυρὶ δ' εἴ κε βάλῃς μιν, ὀδωδὴν ἐρπετὰ τοῖο
φεύξεται, οὐδ' ἔτι πω μενέει σχεδόν, οὐδ' ἐνὶ χειρῇ.
Φεύγει καὶ κνίσσῃσι γαγάτην ὀρρυμένησι
- 475 τείροντα θνητοὺς ἐχεπευκέϊ πάντας αὐτῆμῃ.
(470) χροῖν δ' αἰθαλόεις, πλατῆς, οὐ μέγας ἔπλετ' ἰδέσθαι,
καρφαλέη δ' ἔκελον πέυκη φλόγα δῖαν ὀρίνει.
ἀλλ' ὀλοὸν ποτὶ ῥῖνας ἄγει μένος· οὐδέ τι φῶτες
λήσουνθ', ὧν κ' ἐθέλοις ἱερὴν ἀπὸ νοῦσον ἐλέγξαι.
- 480 γνάμπτει γάρ σφεας αἴψα χαμαὶ προπρηγέας ἔλκων·
(475) οἱ δ' ἄρ' ἀπὸ σφετέρου πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυλινδόμενοι κατὰ γαῖαν.
τοῖσι δὲ χωομένη φρένα τέρπεται, ὀππότ' ἴδησι
πήματα πάσχοντας κεραὴ πόδας ὠκέα Μῆνη.
- 485 θηλυτέρη δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβιβῶσα

- (480) καπνὸν ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἀναΐσσοντα δέχρηται,
 ἀθρόος ἔνδοθεν ὄκα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
 ὅς τε γυναικοφόνος νεάτη μίμνων ἐνὶ γαστρὶ
 κέκληται. τότε δ' αὖτις ὑπὸ πνοιῇσι λίθιο
- 490 δερκομένη γάνυταί τις ἔης θολὸν ἐκβλύζοντα
 νηδύος· ἐκ γὰρ νοῦσον ἀπειρεσίην ἀλεείνει.
 (485) ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι γαγάτην θέσκελα ῥέζειν
 οἶδα· σὲ δὲ κνίσσησιν ἐλαύνων ἐρπετὰ τέρψει.
 Σκορπίε, σείο δὲ λῆαν ὁμώνυμον ἔμμεναι ἤρωσ
- 495 ἀγλαὸς Ὀρίων οὐκ ἔκλυεν· ἦ γὰρ οἴω,
 (490) πικρῆσιν τότε γυῖα πεπαρμένος ἀμφ' ὀδύνησι
 μᾶλλον σφωϊτέρων κεν ἔχειν ἐθέλεσκε μιν ἄστρον.
 Οὐδ' ὄγε κορσῆεντα λίθον κλύεν, οὔνεκα μυχθεῖς
 δριμύει σὺν σκοροῦδοιο καρῆατι, τοξευτήρα
- 500 πευκεδανῶν ὄκιστα βελέμων σκορπίον εἶργει.
 (495) τὸν μὲν ἐγὼ κόρση μάλ' εἰοικότα φημί βροτείη
 παύειν δξυτάτῳ τετριμμένον ἄμμιγα Βάχῳ
 ἀμφίπολον θανάτοιο κελαινῆς ἀσπίδος ἰόν.
 μέτρον δ' ὅς κεν ἴσῃ μίξῃ ῥοδίεντος ἐλαίου
- 505 κόψας ἐκ πυρὸς ὀπτόν, ἐν ἀρχενίαις ὀδύνησιν
 (500) ἄλκαρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλυκεροῖο κερασθεῖς
 ὕδατος ἀτηρῆν ὀλέκει κατὰ γαστέρος ἰλύν,
 ἦτε καταῖγθην ὑπὸ νέρτερα νηδύος ἀνδρῶν
 δυομένη φέρει ὄγκον ἀεικέα βουβώνεσσιν.
- 510 Ἴσθι δ' ἀμαλδύνειν σκορπήϊα κέντρα δύνασθαι
 (505) καὶ Περσηιάδαο μένος μέγα κουραλίιο,
 ἦδὲ παλαμναίην ἀνεμώλιον ἀσπίδα θεῖναι.
 τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὅσσα φύονται
 Φοῖβος ἀχειρεκόμης φύσιν ἔμμεναι ἐξ ἑτέροιο
- 515 μυθεῖτ' εἰς ἕτερον στρωφωμένου εἶδος· ὃ τίς τοι
 (510) ψευδός κεν φαίη· τὸ δ' ἐτήτυμον οἶδα τετύχθαι.
 χλωρὴ γὰρ βοτάνη πρῶτον φύει· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ,
 ἦν γε φυτῶν ἴσμεν στερεῆν τροφόν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ

- ἀτρυγέτω, ἵνα φύκι, ἵνα βρύα γίνετ' ἐλαφρά.
 520 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔλθῃσι μαραινομένη ποτὶ γῆρας,
 (515) ἦτοι μὲν οἱ φύλλα περιφθινύθουσιν ὑφ' ἄλμης·
 αὐτὴ δ' ἐν βένθεσσιν ὑπὸ φλοίσβοιο θαλάσσης
 νήχεται, ἕφρα ἐ κύματ' ἀποπτύσῃ αἰγιαλόνδε.
 ἔνθα δ' ἄρ' ἕξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ὑπ' αἰθρῆς
 525 βάζουσ', οἳ περ ἴδοντο, κρατυνομένην ὀράσασθαι.
 (520) δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πάγῃ περιπαχνωθείσα
 πετροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ὀκριόνετα τεῆσιν
 ἀμφαφάεις λίθον, ὃς πρὶν ἔχων ὑγρὸν δέμας ἦεν.
 σγῆμα μὲν οὖν βοτάνης ἔτι οἱ μένει, οἶον ἔην περ,
 530 οἳ τε κλάδοι, ὅσα τέ σφιν ἀκρόδρυα προσπεφύασιν,
 (525) ἧ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐτράφη εἰν ἄλλ' ῥίζα·
 φλοῖδς θ' ὄσπερ ἔην· φλοῖδς δέ γε λαϊνός ἐστι.
 τερπωλὴ δ' ἠδεῖα θεωμένου ἐς φρένα σῆτο
 βήσεται· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα, τί μοι θέλγητρον ἰδόντι
 535 αἶεν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται· οὐδὲ δύνανται
 (530) ὅσσε κορεσθῆναι θηευμένου, ἀλλὰ με θάμβος
 σέυεται ἐν στέρνοισιν διόμενον τέρας εἶναι·
 καὶ οἱ πιστεύων περ ἔολπά μιν εἶναι ἄπιστον.
 ἀλλ' οὐ Γοργεῖην μὲν ἐτώσιος ἀνθρώποισι
 540 σμερδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οὐδ' ἄρα Περσεὺς
 (535) ὠκυπέτης πέλεται ψευδὲς τέρας ἠγγῆσασθαι.
 Γοργόνα γὰρ Περσῆϊ δρακοντοέθειραν ἀκούεις
 Ἄτλαντος νεάτοισιν ὑπὸ κρημνοῖσι δαμῆναι,
 παρθένον ἀργαλέην, ἐρεβώπιδα, κῆρα μέλαιναν
 545 ἀνθρώπων, οἰσὶν κεν ἐπ' ἀνδροφόνω βάλεν ὅσσε·
 (540) οἳ μιν δεῖμα πέλωρον ἀάσχετον ἀδρήσαντες
 αἴσῃ λαϊνῆ ἑδνηότες ἐστήχασι.
 τὴν δ' οὐτ' εὐρύτερονος ἐναντίον Ἄτρυτώνῃ
 δέρεσθαι μενέαιεν, ἀδείμαντός περ ἐοῦσα,
 550 οὔτε κασιγνήτῳ χέλετο, κρατερόφρονι φωτί,
 (545) χρυσογόνῳ Περσῆϊ φονευομένην περ ἰδέσθαι,

- ἀλλὰ δόλω θήρειον ἀφήρπασεν ἀγχένα κούρης
ἦχα μάλ' ἐξόπιθεν γαμφώνυχον οὐ προϊδούσης
ἀμφιβαλὼν ἄρπην Κυλληγίδα λευκανήσι.
555 τῆς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλέθριος ἔσκεν ὀπωπή,
(550) καὶ στυγεροῦ Κρονίδαο μολεῖν ὑπὸ δῶμα κελαινόν
πολλοῖς αἴσιμον ἔπλετ' ἐναιρομένοις ὑπὸ νεκρῆς.
ἀλλὰ τότ' αἰγιαλόνδε φόνω πεπαλαγμένος ἦρωσ
ἐλθὼν, εἰσόκε λύθρον ἀποπλύνειε θαλάσση,
560 θερμῆν ἐξ ὁμάδου κεφαλὴν ἔτι καὶ τρομέουσαν
(555) Γοργεῖην κατέδηκεν ἐπὶ χλοεραῖς βοτάνησιν.
ἄφρα δ' ὄγ' ἐν δίνησιν ἀναφύχεσκε θαλάσσησ,
στεύχων ἔκ τ' ὀλοοῖο πόνου, δολιχοῦ τε κελεύθου,
τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαωρόμενοι κορέσαντο
565 αἵματος, οἳ ῥα κέχυντο χαμαὶ ὑπὸ κράτι θάμνοι.
(560) ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πόντοιο θύγατρεις
λύθρον ἐπεσσύμεναι θάμνοις περιπήγνουσ ἀῦραι·
πήγνυτο δ', ὥστε σε πάγχυ λίθον στερεῆν ὀίσασθαι·
οὐδ' ἔτ' ἔην ὀίσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
570 ἐκ δ' ὄλεσεν βοτάνης ὕγρον δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
(565) ὀλλυμένης πάμπαν βοτάνης οὐκ ὤλεσεν εἶδος.
τὴν μὲν ἄρα χροίην ἐξ αἵματος ἔσχεν ἐρυθρῆν,
ἀμφασίη δ' ἦρωα λάβε θρασύν, ὡς ἐνόησεν
ἐξαπίνης μέγα θαῦμα· τὸ καὶ πέλας αἶψα κιοῦσα
575 διογενῆς πολύμητις ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρη.
(570) θῆκε δ' ἀδελφειοῦ κλέος ἄφθιτον ὥς κε πέλοιτο,
αἰεὶ κουράλιον προτέρεην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
ἐν δὲ βίην οἱ δῶκεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη
φῦλα φυλασσέμεναι κρυερῆν ἐς δῆριν ἴοντα,
580 ἢ δολιχῆν ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχει τις,
(575) ἢ περόων ἄλα διαν εὖσσέλμω ἐνὶ νηϊ.
καὶ γὰρ Ἐνυαλίῳ θοὸν δόρυ μαινομένοι,
καὶ λόχον ἀνδροφόνων φεύγειν ἄπο ληϊστήρων,
καὶ πολλὸν Νηρηῆα κυκώμενον ἐξυπαλύξαι

- 585 ἐσθλή κουραλίω βίη θνητοῖσιν ὀπάσσει.
 (580) γλαυκὴν δ' ἐγρεκύδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
 σφωϊτέρων καμάτων ἐπαμύντορα κικλήσκουσι.
 φάρμακα δ' ὕσσα πέλονται ἀτάσθαλα καὶ κατὰδεσμα,
 ἀραὶ τ' ἀγνάμπτοισιν Ἑρινύσι πάγχυ μέλουσαι,
 590 εἴτε μύσος κεύθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν
 (585) ἀνήρ, εἴθ' ὕσα λύματ' ἐπὶ σφισιν ἤδ' ἐπαοιδᾶς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέουσι,
 πάντων ἀντίλυτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 κόψας δὲ σπείρειν ξανθῇ Δημήτερι μίσγων·
 595 καὶ τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης,
 (590) αὐχμούς τ' ἐξελάσει σταχύων γλάγος ἐκπίνοντας,
 ἀτηρὴν τε χύλαζαν ἀπειρεσίοισι βελέμοις
 ἀγρῶ τραῦμα φέρουσαν ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.
 βρωτήρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει
 600 εὐλάς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρυσίβην,
 (595) ἧ τε κατ' οὐρανὸθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῆ
 ἀμφὶ περὶ σταχύεσσι περισμύγουσα κἀθηται.
 ἔκ τε μυῶν ἀγέλας ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 ραίσει, καὶ Κρονίδαο παραίττουσι κεραυνοὶ
 605 παιδὸς ἐοῦ κλέος ἔρξαι ἐτώσιον ἄζομένοιο.
 (600) κεῖνο πολὺ πρῶτιστον ἀνερχόμενος περάτηθεν
 κουράλιον θνητοῖσι φέρων πόρην Ἀργειφόντης·
 τὴν δ' ἀκρήτοιο μετ' οἴνου πινέμεν αἰεὶ
 μέμνεο πευκεδανῆς ἕνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.
 610 Καὶ πολυειδέα πῖνε μετ' ἀκρήτου Βρομίω
 (605) μορφὴν παντοίην ἐπιεμίμενον ἐσθλὸν ἀγάτην.
 πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀγάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
 ἐν γάρ οἱ δῆεις ὀρώων δάλωπιν ἕασπιν
 σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον·
 615 ἐν δ' ὃ γε μιλοπάργος· ἀτὰρ καὶ χαλκὸν ἐν αὐτῷ
 (610) δῆεις καὶ χροίην ἑαροτρεφέος μήλοιο·
 ἀλλ' οἷος πάντων προφερέστατος, εἴ κέ μιν εὖρης

- εἶδος ἔχοντα θαφοινὸν ἀμαιομακέτιο λέοντος·
 τῷ καὶ μιν προτέροισι λεοντοδέρην ὀνομῆναι
 620 ἦνδανεν ἡμιθέοισι κατὰστικτον σπιλάδεσσι
 (615) πυρσῆσιν, λευκαῖς τε, μελαινομέναις, χλοεραῖς τε·
 τὸν δ', εἰ σκορπεῖην ὀλοφυρόμενός τις ἀκωκὴν
 ἔλθοι, ἀερτάζειν περὶ ἔλκεϊ κέκλειο λυγρῷ,
 ἧ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθουσιν ἀνῆαι.
 625 ἱμερτόν τε γυναιξὶ δυνήσει ἀνέρα θεῖναι,
 (620) καὶ θέλξεις μύθοισι βροτούς, καὶ πάντα κομίζων
 ὄσσα κεν αἰτήσειας, ἀφίξειαι οἴκαδε χαίρων.
 καὶ νοῦσφ κάμνοντα σαωθῆναι θέμις ἐστίν,
 ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χεῖρεσσι κατὰσχη·
 630 εἰ δὲ Ζεὺς τοι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσεται,
 (625) ἀλλὰ νόει σὺ τεῆσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὐνεκεν αὐτῷ
 ῥῆξε λίνον Κλωθῶ· τὸ δὲ κ' ἔρχεται ὕστατον ἤμαρ.
 Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερόημερος ἄνδρα θαμίζων,
 ἧ κρυερὸς μάρπτων πυρετὸς παραδηθύνῃσιν,
 635 ἧ ἐτεταρταίης πῆμα βραδὸν μήποτε λήγειν
 (630) βουλομένης, ἀλλ' αἰὲν ὄπη πελάσῃσι μενούσης,
 τόνδε σὺ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμύμονος ἀντιαχάτου·
 οὗτος γὰρ πυρετῶν πολὺ φέρτερος. αἴψα δὲ σῆμα
 ἐξερέω, τό περ ὄκα βίην δεικνυσι λίθοιο.
 640 ἐν γὰρ μιν κεράζεσσι βαλῶν μέσον ἐφομένοισι
 (635) τυτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τήκεται ἔνδοθι πάντα.
 οὐ μὲν τοι καὶ τόνδε πρὸς ἐρπετά φημι δύνασθαι,
 ἀλλ' ἔτερον δώσω χατέοντί τοι ἰητῆρα
 οὐρανόθεν γεγαῶτα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῦθον.
 645 εὔτε γὰρ αἰγλήεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος
 (640) Οὐρανὸς ὠμηστῆρος ὑπαὶ παλάμησι Κρόνοιο
 δηωθεὶς εἴλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν
 αἰθέρος ἐκ δίης πεσέειν οὐδάςδε μενοινῶν,
 ὄφρα κε πάντ' ἀΐδηλα πολύτροχον ἀμφιπετάσσας
 650 νῶτον ἐὼν τεύξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος

- (645) θυμὸν ἀνήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίοι·
δῆ ῥα τότε ἄμβροσίοιο κατειβόμενα φορέοντο
αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερῆν ῥαδάμιγγες,
τὰς οὐ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτοιο κούσας
655 σώματος ὄλλυσθαι· μενέμεν δ' ἐριβόλακι Μοῖραι
(650) ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἶμα κέλοντο.
μεῖνε μὲν οὖν, αἶον δὲ πυρίγληνοι θέσαν ἵπποι
'Ἡελίου· καὶ κέν τις ἐπιφάων ἐρίσειε
λαῶν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχει γε μὲν αἶμα πεπηγός.
660 ἐν γάρ οἱ χρώς αὐτὸς ἐτήτυμον αἱματός ἐστιν,
(655) ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεῖς ἀτρεκές αἶμα
γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οὖνομα λάας ἔτ' ἀνδρῶν
ἐκ προτέρων κέκληται· ἀκήρατα δ' οὖνεκ' ἔοικε
φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπὸρροιάν μιν αἰδοῖ
665 οὐρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώπους ἀφικέσθαι.
(660) οὐ γάρ ὃ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν διζῶν
ἔρχεσθαι ποτὶ ὄσσε, παλαιότερην δ' ἀπερύκει
πινόμενος λευκοῖο μετὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
ἰχῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσας
— — — — —
670 ἐκ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάα γὰρ
(665) εἴργεσθαι θνητοὺς ὄρααν ἐρατεινά πρόσωπα
πρεσβυτάτου μακάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
καὶ γλήνησι τεῆσιν, ὀμιλήσας κυλίκεσιν
— — — — —
ἀνέρος αἰδοίων ἄχος ἔσσεται, ὅς κε πίησι.
675 καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαίφροσι πόλλ' ἐπέτελλον
(670) ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος
ἔσσυμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζεω.
καὶ κεν Ὀδυσσεύς ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
κῦδος Ἀθηναίῃ περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
680 ἀλλ' οὐ οἱ μοῖρ' ἔσχε παραιφαμένοιο πιθέσθαι·
(875) τοῦνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέριζεν ὄνειρα,

- λάζετο δ' οὐλοὸν ἄορ. ἀτὰρ σύ γε τοῖο μὲν αἶσαν
 ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γενέθλην
 ἔρπετοῦ αἱματόεντα δαεῖς λίθον, αἶεν ἐταίρους
- 685 πινόμεναι νύμφαις ἐνὶ νηϊάδεσσι κέλευε.
 (680) καὶ μὲν ἐγὼ λαιψηρὸν ἐμὸν θεράποντα Δόλωνα
 αὐτοκασιγνήτω μεμαῶς φίλον Ἐκτορι θεῖναι
 πρόφρων ὄπασα λαῶν Ὀλύμπιον αἰτήσαντι·
 αὐτὰρ ὁ γ' ἑξαπίνης Τρώων προπάρουθεν ἀπάντων
- 690 Ἐκτορι Πριαμίδῃ κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἐταίρους.
 (685) τοῖο δ' ἔκχτι μ' ἐκεῖνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι
 ἰέμενος λιπαραῖον ἐπέκλῃσιν παρὰ πατρὸς
 ὄπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, οὐ ποτ' ἄρ' αὐτὸς
 ἐλθὼν Ἰλιόθεν κρατερὸν μετὰ Μέμνονα κῆρυξ
- 695 σήματ' ἐμεῖο πορόντος ἀνευρῶν Ἀσσυρήθην
 (690) χρυσοῦ τιμήεντος ἀρείονα δεῦρο κόμισσε
 μυρία κεῖθι μάγοισι πορῶν πολυῖδομοσι δῶρα.
 εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῦθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τά κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οὖν σπένδοντας ἀναιμάχτων ἐπὶ βωμῶν
- 700 — οὐ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θυηλὴν ἐμφύχοιο —
 (695) Ἴλιον εὐρύοπα κλήζειν ὕμνοισιν ἄνωγα,
 καὶ χθόνα πείραν πάντων τροφὸν οὐδατόεσσαν.
 δεύτερον αὐτ' αἰθωνὸς ὑπὲρ λίθον Ἠφαίστιο
 τήκειν ἠδείῃ ταναοῦς θέλγοντα δράκοντας
- 705 ὀδμῆ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀνερχομένην ἐσορῶντες
 (700) σπερχόμενοι ποτὶ βωμὸν ἀολλέες ἐκπρομολόντες
 χηραμόθεν ῥῶνται ἐφερπύζοντες ἅπαντες.
 αὐτὰρ ἔπειτα λίνιοι νεόπλυτα φάρεα κοῦροι
 ἐσσάμενοι τρεῖς, ὁξὺν φέρων ἄμφηκες ἕκαστος
- 710 ἄορ, ἀναρπάζων ὄφιν αἰόλον, οὗς κε μάλιστα
 (705) κνίσσης ἱμείρων πυρὸς ἐγγύθι δινεύησι·
 τοῦ δὲ διαμελεῖστί δαίξειν ἐννέα μοίρας·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερχέος ἠελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρας γαίης ἐριβόλου λαοβοτείρης,

- 715 τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολυῖδμονος ἀφεύστοιο·
(710) τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετυγμένος αἱματοέσσας
δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλάϊον Ἀτρυτώνης,
ἥδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσαίχου καταχεύειν,
ἐν δ' ἄλας ἀργεννοὺς βαλέειν θεράποντας ἐδωδῆς·
720 ἐν δέ σφιν καὶ δρυμὸν ἐπήλυδα κόκκον ἄνωγα
(715) μῖξαι ῥυσοχίτωνα, μελαγχροτήν, ἐρίτιμον·
ἐν δὲ καὶ ὄσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μίγντα
ἡμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
725 τόφρα δὲ κιχλήσκειν μακάρων ἄρρηκτον ἕκαστον
(720) οὖνομα· τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελετῇσι
μυστικὸν ἀείδησιν ἐπάνυμον οὐραγιώνων.
ἀρᾶσθαι δὲ Μέγαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
σευέμεναι τρίποδος καχομήχανον· ἐς δ' ἄρα τοὺς γε
730 πνεῦμα διπέτετς ἔνδον ἄγειν ἱεράς ἐπὶ μοίρας.
(725) ὀππότε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἴκηται,
δαίνυσθαι τότε' ἔπειτα κορέννυσθαι μεμαῶτας
αὐτόθεν ἐκ τρίπουδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλύπτει·
καὶ σφιν ἐπισπεῖσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἡδὺ
735 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἡδὲ μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ,
(730) καὶ στέφαι πλέξαντας ἀκρόδρυα καρποφόρου
παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλατῆς· ἀμφὶ δὲ κόρσαις
σφωϊτέραις πέπλους ἐλέειν οἰκόνδε κίοντας·
μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
740 ἀλλ' αἰεὶ προτέρεην ἐς ἀταρπιτὸν ὄσσε φέροντας
(735) ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον, μηδὲ προτιμυθῆσασθαι,
εἰ κέν τις ξύμβληται ὁδίτης, ἔστ' ἂν ἴκησθε
ἐς δόμον· ἔνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
ἐξαυτίς βέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
745 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὄσα τ' ἔσσεται, ὄσσα τε κοῦφοι
(740) ὄρνιθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὄσσα τε θῆρες
ὠμησταὶ τετράπεζοι ἐνὶ σφισιν ὠρόνται.

- Ἔνθεν ἐγὼν ἐδάην καὶ Βαχχικὰ νεβρίττω
δῶρα λίθου Βρομίω κεχαρισμένα· τὸν περ ἔχοντες
- 750 ἄνθρωποι θύοιτε καὶ ἀράων αἴουσιν
- (745) Οὐρανίδαί. γυμνῷ δὲ βράχιν πόδα πευκεδανοῖο
εἴ κέν τις θλίψας ὄφιός διὰ σάρκας ἀκάνθη
δηώσῃ σφετέρας, ὀδυνήφατος ἔσσειται αὐτῷ
νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόγῳ πόσιν ἡμερόεντα.
- 755 Ἔνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
- (750) καρτερὰ φάρμακα σείο, βροτοσοσέε θέσκελε πέτρη,
τῆς ὄνομα χροίη τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.
Ἔνθεν καὶ σέο, διὲ χαλάζιε, πειρηθῆναι
ἐν θυμῷ βαλόμην, καὶ σευ μένος εὖρον ἄριστον.
- 760 ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναφύχεις πυρόεσσαν,
- (755) καὶ μοι σκορπιόθεν βεβολημένῳ ἦρα κομίξεις.
Λητοῖδαο μάλα χρησμοῖς, Ποιάντιος ἦρωσ,
ἐσπόμενον τάδε πάντα μ' ἀμήχανά φημι πιφαύσκειν.
αὐτοκασιγνήτην κεχολώμενος Ἀργυρότοξος
- 765 Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκούοντεςσιν ἄπιστα
- (760) θεσπίξειν Τρώεσσιν ἐτήτυμά περ φρονέουσιν·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον,
φευδέα μήποτε μῦθον ἐνισπεῖν ἀνθρώποισι·
καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
- 770 ἡμετέροις, ἦρωσ ἐκατηβόλε, πείθεο μῦθοις.
- (765) Ὡς ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
ἀτρέστου θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆος·
νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀκρώρειαν ἰούσι
τρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρπιτὸν ἐπρήνναν.